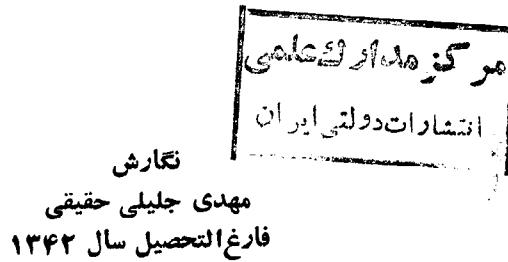

ن. ۲
۲۸۱۸

بنام خداوند بزرگ

سیاست خارجی عراق
از پایان جنگ جهانی اول تا پایان
جنگ جهانی دوم

پایان نامه دوره دکتری حقوق
رشته سیاسی

تعداد ۱۵۰ نسخه از این کتاب در اسفندماه ۱۳۴۷ در چاپخانه بانک بازرگانی ایران
بچاپ رسیده است.

در جلسه رسیدگی که بتاریخ روز پنجم شنبه بیست و هشتم آذر ۱۳۴۷

در دانشکده حقوق و علوم سیاسی و با شرکت استادان معظم :
جناب آقای دکتر محسن عزیزی ، جناب آقای دکتر محمود کیهان ،
جناب آقای دکتر محمود خواجه نوری تشکیل یافت ، رساله حاضر
با درجه «بسیار خوب» بنصویب رسید .

وظیفه خود میداند ، از راهنماییهای استادان عالیقدر
که از صاحبینظران ارزشمند حقوق و علوم سیاسی
میباشند و مرا در تهیه و تنظیم این نوشته ارشاد
فرموده‌اند ، صدمیمانه تشکر و سپاسگزاری نماید .

دانشکده حقوق مسئول عقایدی که نویسنده در این رساله اظهار داشته است ، نمیباشد .
نقل از اساسنامه دوره دکتری حقوق

فهرست مدل رجات

فصل اول : چگونگی تشکیل کشور عراق

بخش یکم : قیومت و اشغال انگلیسی‌ها

بخش دوم : کفرانس سان رمو و نتایج آن

بخش سوم : عصیان عمومی - تظاهرات و کشتار مسلمین

بخش چهارم : کفرانس قاهره - حکومت پادشاهی عراق

فصل دوم : دوران زمامداری ملک فیصل اول

بخش یکم : اوضاع عراق در آغاز سلطنت فیصل

بخش دوم : قرارداد سایکس پیکو - اعلامیه بالغور

بخش سوم : مسئله اقلیت‌ها و اختلافات مذهبی

بخش چهارم : قراردادهای عراق و انگلستان و واکنش ملت عراق

فصل سوم : عراق بسوی استقلال

بخش یکم : پذیرفته شدن عراق بعضیت جامعه ملل و آثار آن

بخش دوم : تشکیل دو جناح موافق و مخالف انگلستان در عراق -

کودتای ۱۹۳۶

بخش سوم : بکر صدقی و سیاست او - انعقاد پیمان سعدآباد

بخش چهارم : نوری السعید و نقش او در تحریک مناسبات عراق و انگلستان

فصل چهارم : عراق و جنگ جهانی دوم

بخش یکم : نیابت سلطنت امیر عبدالاله و وفاداری وی بسیاست انگلستان

بخش دوم : رسیده عالی گیلانی و اعلام بیطرفی عراق

بخش سوم : حکومت دوستان عراقی متفقین در بغداد

بخش چهارم : اکراد عراق و دسته‌بندی سیاسی آنها

فصل پنجم : اتحادیه اعراب

بخش یکم : تاریخ و چکونگی تشکیل این اتحادیه

بخش دوم : مسئله فلسطین و اختلاف دیرین اعراب و اسرائیل

بخش سوم : جنگ فلسطین و اثرات آن در عراق

بخش چهارم : اتحادیه عرب و سیاستهای مربوط بهلمرو آن

نتیجه

مشخصات عراق

جمهوری : حکومت

نفر ۷۲۶۳۰۰۰ : جمعیت

کیلومترمربع ۴۴۶۷۱۲ : وسعت

نفر در هر کیلو متر مربع ۱۵ : تراکم جمعیت

بنداد ، دارای قریب بیک میلیون نفر جمعیت : پایتخت

آربائیی : زبان

(در شمال کردی) : زبان

اسلام (شیعه و سنی) : مذهب

آب و هوا : شمال و شمال شرقی (زمستان سرد ، تابستان معتدل) .

جنوب (زمستان معتدل ، تابستان گرم و سوزان)

رودها : دجله و فرات

شهرهای مهم: نجف ، کربلا ، سامراء ، کاظمین ، موصل ، کركوك ، حله ،

بصره و سليمانیه

محصولات : غلات ، برنج ، توتون ، تباکو ، پنبه ، مرکبات و خرما

(خرمای عراق در دنیا دارای مقام اول است)

کانها : نفت ، ذغال سنگ ، طلا ، نقره ، مس و آهن

(عراق از نظر تولید نفت هفتمین کشور جهان بشمار میرود)

صنایع : صنایع بومی و قدیمی : بافت قالی ، گلیم و پارچه‌های ابریشمی و پنبه‌ای - ساخت سیمان و چرم - تهیه قند و آرد . کبریت‌سازی

طول راه شوشه : ۷۳۰۰ کیلومتر

طول راه آهن : ۳۰۰۰ کیلومتر

واردات : پارچه ، قند و شکر و ماشین‌آلات و مصنوعات فلزی و

داروهای شیمیائی

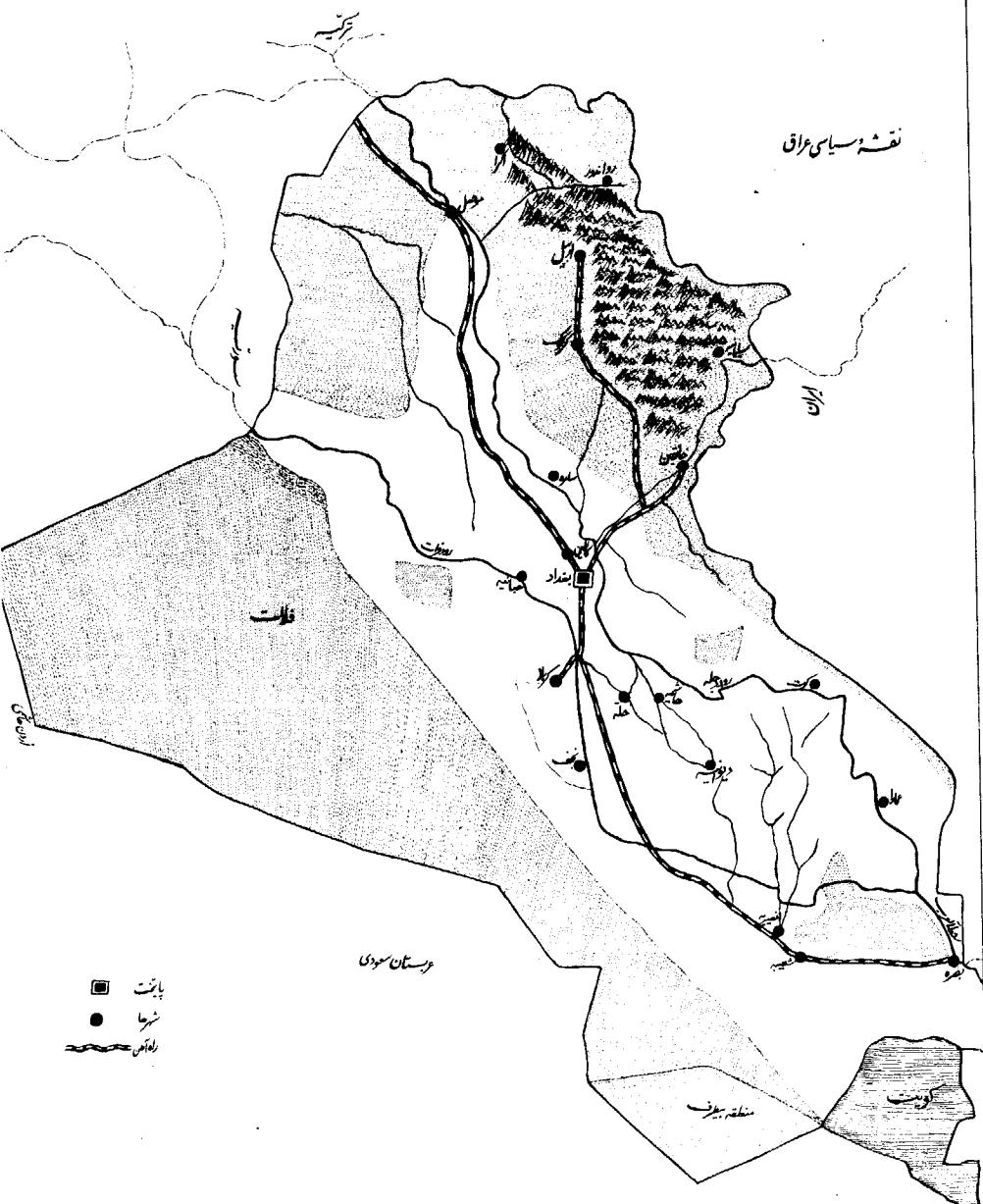
صادرات : نفت ، خرما ، غلات ، پشم و پوست

. واحد پول : دینار عراقی که معادل ۲/۸ دلار است.

نقشه مسیاسی عراق

مرستان سوری

- پایتخت
- شهرها
- ~~~~~ راهنمای

مقدمه

سرزمین عراق که بنام بین‌النهرین نیز خوانده می‌شود بین ۳۷ درجه عرض و ۴۸ درجه طول جغرافیائی قرار گرفته است. این سرزمین از طرف شمال به کشور ترکیه از طرف جنوب به خلیج فارس و کویت و کشور عربستان سعودی، از طرف مغرب به کشورهای عربستان سعودی، اردن هاشمی و سوریه، از طرف مشرق به کشور ایران محدود است. مساحت این کشور ۴۶۷۱۲ کیلومتر مربع و جمعیت آن مطابق آماری که در سال ۱۳۴۳ شمسی «۱۹۶۴ میلادی» از طرف سازمان ملل، متعدد انتشار یافته بالغ بر ۷۲۶۳۰۰ نفر می‌باشد.

این سرزمین یکی از زوایای عقب‌افتاده امپریوی عثمانی بوده و ملت آن مجموعه‌ای از اقوام عرب، ترک، ایرانی، ارمنی، آشوری و کرد می‌باشد، جز قسمت شمالی که کوهستانی است، بقیه جلگه‌ای صاف و هموار بوده و از آبرفت‌هایی که دو رود بزرگ دجله و فرات طی هزاران سال بوجود آورده‌اند تشکیل یافته است.

عراق دولت جوانی است که در واقع بعد از جنگ بین‌المللی اول بوجود آمده ولی زادگاه تمدنها و حکومتهای باستانی بزرگی مانند نینوا و بابل بوده است. وجه تسمیه آن نیز وجود سنگ‌های

صخره‌ای و سخت است لسته در بعضی از نقاط این سرزمین مشتمله میگردد و این نام پس از جنگ جهانی اول بدان اطلاق گردیده است.

دو رود دجله و فرات برای کشور عراق فوق العاده حائز اهمیت بوده و در واقع در حکم یک مسئله بزرگ حیاتی است تا آنجاکه بجرأت میتوان گفت مملکت عراق بوجود این دو رود مشکل بود بتواند وجود خارجی داشته باشد واذ میان ایندو، دجله از فرات برای عراق مهمتر و بمثابه رود نیل که برای مصر پربر کت و هستی بخش است رود دجله نیز هستی بخش و بر کت افزای خاک عراق میباشد.

بین النهرین که مهد تمدن‌های درخشنان تاریخی است و خدمات شایان توجهی به تمدن عالم نموده است نام قدیمی این سرزمین بوده و با شرحی که گذشت روشن میگردد که مناسبت این نام نیز بخاطر وقوع این سرزمین میان دو رود فوق الذکر بوده و همانطور که اشارت رفت پس از جنگ جهانی اول این سرزمین بنام عراق نامیده شده است.

بموجب مطالعات تاریخی در روز گاران کهن حتی در حدود سه هزار سال قبل از میلاد، سرزمین بین النهرین مسکون بوده است اما تاریخ مدون این نقطه عالم را بدرو دوره قبل و بعد از اسلام میتوان تقسیم نمود :

اول : در دوره تاریخی قبل از اسلام در این سرزمین اقوام متعدد قدیمی سومر، آکاد، لاگاش، آشور و بابل حکومت کرده‌اند. در سال ۵۳۹ قبل از میلاد کورش کبیر پادشاه ایران در این سرزمین حکومت ایرانی برقرار ساخت این حکومت که با شکست آخرین پادشاه بابل و بدست کورش کبیر در بین النهرین آغاز شد تا بعد از ظهور

اسلام وفتح بین النهرين بدست اعراب ، ادامه داشت . اسکندر مقدونی و سلوکیها نیز به مدت کوتاهی در این سرزمین حکم راندند .
دوم : تاریخ بعد از اسلام این سرزمین بدوره هائی بشرح زیر منقسم می گردد :

۱ - دوره شکوه اسلام که تافتتح بغداد بدست هلاکوخان مغول و انراض سلسله خلفای عباسی بسال ۶۵۶ هجری قمری « ۱۲۵۸ میلادی » ادامه داشته است در این دوره بغداد پایتخت امپراطوری بزرگ اسلام و مملک مسلمان جهان نیز از خلیفه اسلام که مقرش عراق بود تبعیت می نمودند .

۲ - از انراض عباسیان تا سال ۹۴۰ هجری قمری « ۱۵۳۴ میلادی » که بغداد بدست سلطان سلیمان پادشاه عثمانی افتاد . بعد از فتح بغداد بدست هلاکوخان مغول ، بین النهرين و سایر نواحی این سرزمین جزء قلمرو حکومت مغول گردیدند ولی مقارن تشکیل حکومت صفوی ، شاه اسماعیل اول بسال ۹۰۵ هجری قمری کلیه نواحی بین النهرين را بتصرف در آورده بود . از این تاریخ عملاً این سرزمین یکی از مناطق جزء حکومت صفویه شد و تا سال ۹۴۰ هجری یکی از ایالات ایران و در قلمرو حکومت صفویه بشمار می آمد .

۳ - فاصله بین سالهای ۹۴۰ هجری تا ۱۳۳۸ هجری « ۱۵۳۴ میلادی » یعنی از تاریخ شروع سلطنت عثمانیها تا اعلام حکومت پادشاهی عراق .

اما : وجود دولت صفویه و فتوحات درخشنان سلاطین آن سلسله برای آن عثمان که در آن زمان بر ترکیه و آسیای صغیر حکومت

میکردن خوش آیند نبود و اینان که خود را پادشاه اسلام پناه میدانستند
قدرت تحمل وجود چنان دولت بزرگی را نداشتند.

از طرفی چون صفویان اساس مذهب شیعه را تقویت نموده و
هرچه بیشتر در این راه میکوشیدند ضدیت حکومت آل عثمان که در
آغاز تنها بصورت مخالفت با مذهب تشیع بود بکینه و دشمنی شدیدی با
آنها مبدل گردید. تا آنجا که جلوگیری از پیشرفت مذهب شیعه برای
عثمانیان یک تکلیف مذهبی قلمداد شده و بهر ترتیبی بود میخواستند
هم از پیشرفت صفویان بکاهند و هم از این رهگذر بر وسعت متصرفات
خود بیفزایند. اگرچه سلطان سلیمان پادشاه عثمانی فتوحاتی چشم گیر
نمود و نواحی کردستان و شمال بین النهرين را فتح کرد ولی فتح بغداد
عملاً بدست سلطان سلیمان خان اول معروف به قانونی که پسر
منحصر بفرد سلطان سلیمان بود انجام گرفت و در تمام طول اینمدت
با آنکه شهر بغداد و سایر نواحی بین النهرين چند بار بدست
فاتحین ایرانی و عثمانی افتاد، بغداد، پایتخت عراق، از مرکز
حکومتی دولت عثمانی و قسمت اعظم بین النهرين نیز در تصرف همان
دولت بوده است.

تاریخ حیات سیاسی کشور عراق که از سه هزار سال قبل از میلاد
تا اعلام حکومت پادشاهی عراق «۱۹۲۱ میلادی» بطور اختصار در
اینجابیان گردید، نموداری ارزشمند گی کهن و باستانی مردم این سرزمین
بوده و دولت عراق که تقریباً عمرش به نیم قرن رسیده است وارث همان
حیات سیاسی و همان تمدن تاریخی است چنانکه در نشریه‌های تبلیغاتی
خود غالباً با چاپ عکس‌های تاریخی سرزمین بین النهرين، گذشته باستانی

این مرز و بوم را در انتظار مجسم ساخته و بدینوسیله در آگاهی مردم عراق ، از گذشته تاریخی آنها فعالیت مینماید .

البته سلطاقوام و امپراطوریها و تمدن‌های مختلف از روزگاران کهن براین سرزمین آثار قابل توجهی بجای گذاشته و از آن میان از اختلاط تمدن‌های ایرانی و یونانی که در کناره‌های فرات باهم تماس گرفته‌اند آثار درخشانی بوجود آمده و بر جای مانده است که نمونه‌ای از آن فرش طاق کسری بود که اعراب در بست‌آوردن هر تکه آن بجان هم‌افتاده بودند .

آثار تمدن ایران بعد از اسلام نیز در این سرزمین مشاهده می‌گردد. طلوع مذهب اسلام در قرن هفتم میلادی که پدیده‌ای فوق العاده و بی‌تردید موج انتقلابی بزرگ در جهان بوده و از دریای پرتلاطم و بسیار خروشان آن روزگار چون موجی جان‌بخش و آزادی آفرین در مقابل زور و استبداد حکومتهای عصر معرفی گردید و با خود امن و امان و آسایش روان و رفاه و سعادت ، بهمراه داشت ، بتحقیق در در این میراث بجا مانده بی‌تأثیر نبود و طبیعی بود که اوضاع اجتماعی کشورهایی که مردمش بدین اسلام گرویده بودند در پرتو دستورات صحیح و تعالیم عالیه این دین ، بنحو قابل ملاحظه‌ای دگرگون شده و بصورتی درآمده بود که جز با انتقلابی عظیم و پی‌گیر و هم‌جانبه نمیتوانست تغییر یابد .

این نهضت در کشور عراق بخصوص با وقوع اماکن مقدسه و وجود مراکز عالیه اسلامی بر اهمیت و عظمت این خطه افزود و چون دین اسلام ضمن بزرگداشت و تجلیل از اصول صحیح اجتماعی ، تمدن

مذهبی را نیز بارگان آورده و مساوات و برابری و برادری را توصیه نموده بود بنابراین آزادی و آزادگی به پیروان این شریعت تکلیف و نفاق و دشمنی جز با دشمنان خدا بر آنها منوع گردید. بر اساس همین تعالیم است که مردم سرزمین عراق با وجود تفاوت‌های عدیده‌ای که داشته‌اند از قدیم دارای وجود اشتراک خاصی بوده و سالیان دراز قدرت سیاسی قابل توجهی را تشکیل میداده‌اند چنان‌که مساعی و اقدامات آنها در بوجود آوردن نیروی معنوی بر علیه عثمانیها و یا تصمیم بکسب استقلال و تمامیت خاک عراق و رهائی از قیوموت انگلیسی‌ها بعنوان صحنه‌های درخشنان تاریخ این سرزمین ثبت و ضبط گردیده است.

وانگهی نهضت‌های استقلال طلبی اقوام و ملت‌های غیر‌مسلمان شبه جزیره بالکان که تحت سلطه و تصرف عثمانیها بودند، در اقوام مختلف عرب از جمله در روحیه و اخلاق ساکنین بین‌النهرین بی‌تأثیر نبوده و آنها را در بدست آوردن استقلال و آقائی برخود و آب و خاک خویش تبییج نموده‌است و اگر چه ندای وحدت اسلام و ارتباط مذهبی اعراب و عثمانیان سبب گردید که نهضت اعراب دیرتر از سایر نهضت‌ها به‌ثمر برسد، اما مساعدت زمان و پیش‌آمدن جنگ بین‌المللی اول و بالآخره اثرات سیاست‌های خارجی. سرعت و شدت بیشتری به پیشرفت این نهضت داد بطوریکه باشروع جنگ بین‌الملل اول، سرزمین‌های عرب‌نشین از دولت عثمانی جدا شده و هریک راه خویش را در پیش گرفته بودند.

در این رهگذر، عراق نیز از امپراطوری عثمانی با امپراطوری

انگلستان منتقل وسپس با استقرار حکومت بومی، یعنی خود عراقیها، شکل گرفت و مردم آن همراه با مشکلات خاصی که بلحاظ موقعیت جغرافیائی و واقع شدن این کشور در منطقه خاورمیانه داشتند و نیز بخاطر اختلافات قومی، تزادی و مذهبی و سیستم اجتماعی عراق، در روز گاری که ندای استقلال سر داده بودند، سخت گرفتار و در جزر و مد این تب سوزناک بشدت فرورفته بودند.

باید دانست خاورمیانه که هم از جهت طبیعی و هم از نقطه نظر اینکه کانون طلوع اسلام و مرکز اصلی قدرت این دین بوده، در تاریخ دنیا اهمیت و مقام خاصی را احراز کرده و همین امر منشاء یک سلسله مبارزات مذهبی و حوادث سیاسی گردیده است و این خود علت العلل بوجود آمدن نهضت‌ها و قیام مردم و اقدامات حاد سیاسی دولتهای استعمار گرد و امپریالیست بوده است.

با تأسیس کمپانی هند شرقی در سال ۱۵۹۹ میلادی در انگلستان و باز شدن پای انگلیسیها در هند، مطامع اقتصادی و هدفهای سیاسی آن کشور در خاورمیانه آغاز و همین امر موجب اهمیت فراوان این منطقه گردیده ولی اثرات آن سیاست، در کلیه این نواحی اذجمله در سرزمین بین النهرين بنحو بارزی آشکار و متأسفة‌انه باسابقه بدی بر جای باقیمانده است.

تاریخ گواه صادقی است که کوشش‌های پی گیر امپراتوری انگلستان در راه حفظ سیادت خود و جلو گیری از پیشرفت و نفوذ سیاستهای دیگر در خاورمیانه، بعدها بصورت یک اصل عمدۀ سیاست آن دولت و متقابلاً مشکل بزرگ سرزمین عراق جلوه گر شده است.

دورنمای سیاسی خاورمیانه و نقش کشور عراق که سهم بزرگی در این سیاست دارا بوده و خود مشکلات خاص سیاسی داشته و هیجان بیحد و حصر و شور و احساسات مردم آن مشکل دیگری در راه پس از رسیدن آرزوها یشان بوده ، بقدرتی جالب و در خود توجه و اهمیت است که بحق باید درباره اش تدقیق نمود .

مردم عراق قبل از آغاز جنگ بین الملل اول در فعالیت های ملی و ناسیونالیستی شرکت داشتند جمیعت های مختلفی که گاهی هم از طرف قدرت های بزرگ حمایت می شدند در عراق بوجود آمده و بعضی از این جمیعت های نیز کانون فعالیت های پر تحرک و سخت برای آزادی اعراب از یوغ قدرت و سلطه عثمانیها بودند . همکاری دولت عثمانی با آلمانها در جنگ جهانی اول، انگلیسی ها و فرانسویها و روسها را برانگیخته بود که با باز کردن جبهه خاورمیانه و برپا کردن آتش انقلاب و نهضت آزادی عربها مقدمات شکست و اضمحلال قطعی دولت عثمانی را فراهم نمایند . حساس ترین صفحات تاریخ سیاسی این منطقه شرح همین فعالیت ها و اقداماتی است که بین سال های ۱۹۱۳ تا ۱۹۲۱ میلادی برای تجزیه کشورهای عربی از دولت عثمانی صورت گرفته است و باین ترتیب وضع و موقعیت خاص و حساسی که در آخرین روزهای جنگ جهانی اول برای سرزمین عراق بوجود آمده بود ، این کشور را مانند کلیه کشورهای عرب زبان این منطقه گرفتار مشکلاتی نمود که اهم آنها بشرح زیر خلاصه می شود :

۱ - اشکالات داخلی و محلی که مر بوط به ریک از کشورهای این منطقه می باشد . عراق که بواسطه موقعیت خاص طبیعی با مردمی از